

TELEGRAFUL ROMÂNULUI.

Telegrafulu este de două ori pe săptămână: Duminică și Joi. — Prenunțarea se face în Săbii la expediția foiei pe afară la c. r. poște cu bani gătiți prin scrisori francate, adresate către expediția. Pretul prenumerației pentru Săbii este pe anu 7 fl. v. a. iar pe o jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 74 ANULU XXI.

tru celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. iara pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și țeri străine pe anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se platesc pentru întâia ora cu 7 cr. sirulu, pentru a doua ora cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Săbii, in 13/25 Septembrie 1873.

Foia oficială „Bud'a-Pesti-Közlöny“ din 20 l. c. spune că în 17 l. c. a fost primită deputația congresului nostru național-bisericescu în audiența la Majestatea Sa. Majestatea Sa s'a îndurat să răspundă la conținutul deplăcut al plin de omagiu a conducătorului deputației, P. Archimandritu și Vicariu episcopescu Mironu Romanu în următoarele cuvinte:

„Primescu grațiosu omagiu congresului gr. or. român pentru Ungari și Transilvanii și îi răspund cu salutare amicabile. Decisul meu în privința alegerii Metropolitului 'lu ve-ti afla prin regimul meu ungurescu.“

Din isvoru demnu de credință aflăm că deputații congresuali sunt din partea comisariatului prezidinte convocați pe duminică următoră la o ședință. În legătura cu această se speră că instalarea Metropolitului va fi cât mai curând.

Caletoria regelui Victoru Emannilu dă mai mult de lucru ultramontanilor. O foie de categorii această a căutat de curând mângăiere în aceea, că în toamnă trecută s'a vorbit mult și despre convenirea celor trei imperii și cu toate aceste rezultatele acelea a fostu neînsemnate. Starea adevărată e prin această, după cum se scrie din Berlinu, pusă în capu. Congresulu principilor din Septembrie anul trecut a adus o apropiere a acestor trei cabinete s'au mai bine a statorit o înțelegere favorabilă pentru pacea lumii. Status quo în orientu a căpetatu prin această o garanție, carea e apretuită și în Londonu.

Toate aceste s'a adevărat prin fapte și nu trebuie repetite. E notoricu, că cele trei regimuri în dese evenimentele, naște de a lua o poziție, mai cu seama în Europă orientala, în o chestiune politică, a statutu a se înțelegere și a încungia cât se poate ori-ce acțiune separată. Această înțelegere bună, pacifică și neamenințătoare pentru nici unu amic al păcii a trebuit să producă efectulu îmbucurătoriu în toate părțile. Pentru încercările clericilor, de a castiga pe cabinetulu din Vienă pentru favorirea intrigelor de restaurație în Franța spre scopulu știut, fără de aceea a aflatu cu greu unu terenu roditoriu.

Referințele cele bune, restatorite în Septembrie 1872 între Germanii și Austrii a facutu acele încercări clericale fără ori-ce prospectu. Visita regelui din Italiă dă cea mai plausibilă dovadă pentru această și cine aru poté afirmă, că visita de acum a regelui italianu asiă cum a ornatu mai totu în același tempu la curțile cele două s'aru fi implinitu și fără de convenirea acelor trei monarhi din nordu! Intr'atât visita de acum e quasi o suplinire a „intervenției din anul trecut“, a cărei însemnătate desprețuită din o parte reu voitorie și suprafițială se arăta și aici destul de claru.

Acesta nice în Versailles, deca voru cugetă câtu-si de putienu, nu se poté trece cu vederea. Visita regelui din Italiă e de altmintre rezultatulu partitelor germanofile în Italiă și a ambasadorelui italianu în Berlinu, a contelui Launay, carele prevediendu bine dezvoltarea politică a totu recomandat în Romă caletoria regelui. Alle considerațiuni poté aduce cu sine o amănare, până ce tienu'ta partitelor franceze cu influința reală hotărârea această.

„Fr. Bitt.“

Politică Italiană.

Sub titulu de: Politică Italiană, diariulu „Opinion“ publica articolulu următoriu:

„Trebuie să cunoșca cine-va prea puțin afa-cerile noastre și să le judece cu o ușurință de care adesea ne-a venit exemple destule de preste

Alpi, pentru a crede, cum facu nisece diarie din Parisu, chiaru din cele cari ne sunt simpatice, ca Italiă, prin caletoria regelui, începe o nouă politică.

„Deca este în Europă unu stat, a cărui politică să fie comandată, prin condițiile geografice și istorice, în asiă modu încâtu să nu mai fie vre-o indoielă asupra-i, apoi de sigură că este Italiă.

„Desinteresarea acestui stat, relativu la conciste și dominație, este o condiție care îi asigură o poziție de natură a servi de radimuri ori cărui urmarese mai multu o politică de concordiă de câtu o politică de luptă.

„Această poziție a Italiei fusese înțelăsu, celu putienu în parte, de către guvernulu dlui Thiers. Ilustrulu omu de stat, nu-i scapase din vedere că Italiă nu are unu interesu mai mare și mai vital de adevărat decătu acela alu păcii; înse că, pentru densă, pacea eră neseparabilă de respectulu libertăților moderne.

„A crede că, o rațiune, care de putienu și a începutu o revoluție din cele mai cutezătoare, și care susține o luptă inevitabilă cu capii reacțiunii clericale, poté să fie indiferentă la tentativele de restaurație legitimistă, și la sforțele ce se facu pentru a pune din nou la modă pre burboni, monastirile și pre calugari, va se dica a nu are nici o noțiune exactă despre inimă umana și a necunoșce esigențele societății moderne.

„Italiă cu atât mai multu are a se armă contra politicii reacțiunii, cu câtu poté prea bine să recunoșca consecințele acestei politici. Deca s'aru poté chiaru să nu le cunoșca, apoi limbajulu foiloru absolutiste din Franța nu aru întârziă a-i arăta că se însieă.

„Cugetarea de resbuare este în fundulu tuturor mișcărilor puse în lucrare de partizanii lui Henricu alu V., pentru a face proseliti cauzei monarhiei de dreptulu divin. Acesti nu cauta să se prefacă și aretu ca politică loră aru fi belicōsa. Ei nu s'aru molțimi să declare resbelu Germaniei, dară ei s'aru pune în hostilitate cu ideile moderne și cu instituțiile liberale.

„Tota lumea simte că această este o nebunie, pentru că, cu această politică, Franța se izolă în unu modu nereparabil. Înse Italiă are datoria, mai mult decătu toate celelalte puteri, de a rasipi ori ce iluziune ce s'aru poté nasce despre adesiunea sea la nisece scopuri belicōse.

„Arangiamentele cu Germanii și Austrii nu potu să dea locu nici o închiștină, din cauza că ele n'au scopu de a susține o politică ambițioasă și de a provoca complicațiuni. Aceste arangiamente sunt o legătură contra torentulu de resbele noi; ele sunt o garanție de pace.

„S'aru dice totu asiă și despre nisece arangiamente cu Franța clericale? Deca partitulu clericalu, izolatu și slabu, nu încetă de a face amercinări, ce aru fi deca aru are și aliați? Guvernulu italianu aru fi ore fidelu propriei sele politice deca s'aru face complicele ureloru și scopurilor din care Europă nu aru poté să accepte decătu turburări nōse și convulsii inea și mai violente? Numai dorința de a consolidă pacea refortiandu legaturile de amicitia între trei puteri care, pentru cuvinte diferite, dară toate importante, au celu mai mare interesu a departă ori-ce pretextu de resbelu, numai această dorință, dicemu a facutu să se nasea ideă de caletoria a lui Victoru Emannelu.

„Si trebuie să fimu fericiți că partitulu celu mare liberalu europēnu a înțelesu această numai de câtu. Caletoria regelui este considerată pretutindeni că unu triumfu și în același tempu că o garanție pentru acestu partit, singurulu care, fiindu la cărmă afacerilor, poté să dea păcii o basă cu stătu mai sigură cu câtu e mai largă. Liberalii din Franța nu se voru arăta mai puțin inteligenti.

Cei ce erau partizanii politicii moderate a dlui Thiers, voru vedea neapăratu că unu puternicu spriginu se da cauzei libertății pacifice prin caletoria unui rege care reprezenta această libertate în Europă în modulu celu mai eminentu.

„Ōmenii politici cari comitu erōrea de a căuta forța loră în simțimente prefăcute s'au reale, în demonstrațiuni religiose studiate și nu sincere, începu a stringe fructulu amar alu arborului ce au plantatu în Franța, în această țară a filosofiei și a revoluției. Proiectele loră se derămu că și castelele veriane, și se vede claru vanitatea forțelor ce-si dau pentru a dă îndareptu secolulu și a înveli Europă în unu resbelu din cele mai sângeroșe și mai atroce, pentru că aru pune în jocu toate pasiunile cele mai ardiende, afecțiunile, dorințele, tradițiunile și tendințele celor două partide nereconciliabile.

„Nuova Roma“ ține scirea lată, de multe foi, ca imperatulu Germaniei în toamnă s'au ieră această va veni la Romă, celu putienu de pripita. Lucrulu sta asiă: Căndu cercetă imperatulu Germaniei pe princesă Margarete în vēră această în Schwabach, și-a exprimat dorința de a vedé pe regele Italiei câtu de curând în Berlinu, la care răspunde princesă, că și Victoru Emannelu s'aru bucură asemene, de alu vedé pe densulu în Romă. Imperatulu reflectă, că densulu aru cercetă bucurosu pe regele Italiei în capitală sea. Victoru Emannelu nu va întrelasă, de a aduce imperatulu aminte această promisiune și se speră, că această 'și va țiené cuvintulu, înse lucrulu nu e mai claru.

„Fr. Bl.“

Ce-va mai multa lumina.

(Urmare.)

În capitulu alu optelea vorbindu Lamarmoră multe despre epochă după campania dela Crimeă vino țerăsi la alianța defensivă și ofensivă între Prussia și Italiă. E interesant a urmări depesiele schimbate între Barral și Govone din septamăna din urma înainte de încheierea alianței. Barral telegrafăza în 1 Aprilie 1866: „Bismark din ce în ce e mai perplexu pentru unu „casus belli“; resbelulu în momentu e neverosimil.“ Govone scrie în ziua următoare: „Armată încă nu e pentru unu resbelu contra Austriei, armată Austriei are încă multe simpatii.“ În 5 se însenina ceritulu pentru ambii italiani. Diplomatul Barral telegrafăza, că Bismark are speranța, că vomu poté începe resbelulu către începutulu lui Mai și dejă în ziua următoare aduce militarulu Govone la discușiune lucruri mai detaiate. „100,000 armati poté se mobilize Prussia; acesti trecendu prin Bavaria voru poté face deasupra riuului Linz către Vienă o divisiune și a dă mână cu armată italiană.“ „Tote aceste“ adause Bismark expresiv, „deca se va învoi Franța“. În 7 se aduna noi noiri. Barral telegrafăza: „Bismark 'mi dīse ieri cu o iritațiune extraordinară, că intrégă diplomatiă prusiacă lucră contra planuriloru sele de resbelu.“ Premierulu în mană sea nu crutiă nice pe Bernstorff, nice pe Goltz, nice pe Usedom, deca cum-va Barral a înțelesu bine. Asupra celui din urma încă se plase la Govone, asupra lui Govone la Barral și asupra lui Govone și Barral la ambasadorelu francezu. „Unu rar monstru de diplomat (diplomatico maniaco)“ strigă Govone în o epistolă a sea! În fine, în 8 Aprilie, alianța secretă vine la o încheiere regulată.

În capitulu alu nouelea se plange Lamarmoră asupra încercării facute nu odată din partea Prusiei, de a șterge unele lucruri mici, înse însemnate din alianța ce eră să se încheie.

În unu telegramu din 10 Aprilie 1866 amintesce Barral, că ambasadorelu Austriei în Berlinu a înmanuat contelui de Bismark copia unei note,

in carea Austri'a 'si esprima dorintia, ca Prussi'a 'si va retrage unele mandate de armare, pre cându Austri'a asigură, ca ea din parte-i nu are trebuința de a pasi la desarmare, fiindu ca nu a armatu inca de locu. „Dlu de Bismark“ scrie Barral, „e furiosu asupr'a acestei sommationi si o privesce de o impertinentia. Situatiunea e prin acestu casu nou intreventu inasprita. Dejá in diu'a urmatória, completéza Barral pre cale telegrafica cuprinsulu notei austriace prin aceea, ca in trens'a se afla si dicerea: Déca Prussi'a nu desarméza, Austri'a nu póte remané indiferenta. Regele e esacerbatu asupr'a acestui ultimatu, de aceea siancele pentru erumperea unui resbelu a crescutu. Totu in acea di telegraféza Barral, ca originalulu tractatului reciprocu e pre cale si Bismark doresce o ratificatiune rapede. Din cele ce a urmatu resulta, ca Bismark a respinsu proiectulu de conciliare facutu din partea lui de Pfordten si asemenea a voitu sa respinga si desarmarea ceruta de Austri'a, cu tóte ca press'a din Berlinu se incercă a dá notei austriace o interpretare mai usióra. La intrebarea lui Lamarmor'a asupr'a armárilor din partea Prussiei si asupr'a aliatului ei eventualu, Barral telegrafă in 15 Aprile, ca Austri'a a datu Bavariei de scire, ca 'si va retrage trupele indatu ce Prussi'a va desarmé in acela'si tempu. Domnulu de Pfordten medloci acestu anuciú Berlinului si Barral crediendu pre unu momentu la o aplanare pacifica svatú pre Lamarmor'a, sa nu pré grabésca cu pregatirile militare. Cestu din urma face lui Barral conoscutu, ca ratificatiunea tractatului incheiatu cu Prussi'a prin regele Victoru Emanoilu e implinita si amintesce totu odata, ca elu a facutu imputári contelui Usedom, pentru ca elu a datu de scire la Berlinu, ca Itali'a negociéza cu Austri'a. In 19 anucia Barral, ca verosimilu Austri'a va luá initiativ'a la retragerea trupelor, „Bismark e fórté nemultiamitu cu schimbarea pacifica ce pare a luá conflictulu“ e finea acelei lungi depesie.

Cându a pronuciatu Austri'a intentiunea sea preventória in acea directiune, conveni Barral cu Bismark.

Elu telegrafă despre acést'a: „Domnulu de Bismark 'mi dise, ca e cu greu a respinge in casulu acést'a, inse se va tiené pasu egal cu miscárilé trupelor austriace. Déca se va invoi regele, noi ne vomu tiené cail si acést'a mesura o vomu motivá-o prin aceea, ca in organizatiunea ambelor armate e o diferentia“. La acést'a adauge Barral: Impressiunea, ce a primit'o elu si Govone, e aceea, ca Bismark „se simte fórté amagitu“ prin motiunea preventória a Austriei.

Capitululu alu diecelea pórtá titulu: „Austri'a si Prussi'a primescu desarmarea si statorescu terminulu inceperii pre 25 si 26 Aprile.“ In acestu capitulu obvine o depesia a ambasadorului italianu Azeglio in Londonu, care amintesce o scrisóre de a lui Lord Russel, dupa care avea sa se propuna in Vien'a, de-si nu in modu oficiosu, din partea Angliei cederea Venetiei ca lordulu Clarendonu a datu instructiune ambasadoriloru Majestáției Sele, a lucrá in Vien'a pre cale sincera si privata in directiunea acést'a. Acést'a ostená i se parú lui Lamarmor'a întâdiata, pentru ca ratificatiunile tractatului prusso-italianu a urmatu dejá in Berlinu.

Pre cându se credea, ca Austri'a si Prussi'a in urma se voru impacá, Barral anucia din Berlinu in 23 Aprile, ca ambasadorele Austriei de acolo aru fi dechiaratu ambasadorului francesu, ca fatia cu contragerea de trupe italiene la Bologn'a si Piacenza Austri'a se vede necesitata la mesuri preventive. Lamarmor'a 'lu aviséza, cá densulu se dechiare in modulu celu mai formalu, ca la nici unulu din amintitele locuri nu s'a facutu nici cea mai mica concentratiune de trupe, nici in altu locu, macaru ca Austri'a a chiamatu contingentele din 17 Aprile la arme. Intr'aceea asecurárilé lui Lamarmor'a nu se credeau pretotindenea deplinu. Lamarmor'a 'si ia aerulu nevinovatiei vatemate si in unu telegramu cátra Barral se plange, ca Austri'a in locu de a se desarmá, s'a pusu in 25 Aprile pre picioru de bataie. Barralu sa se informeze despre opiniunile cabinetului prussianu in acést'a privintia. Elu concede in cartea sea, ca Austri'a a lucratu póte numai bona fide si din eróre, afirma inse in o suflare, ca in Austri'a s'an fabricatu scíri false despre invasiuni garibaldiane, spre a avé unu pretextu de armare.

Pre tempulu acést'a cavalerulu Nigr'a cautá pre Napoleonu, dara vedú numai pre Drouin de Lhuys. Nigr'a scrie:

Opiniunea mea si a lui Drouin de Lhuys merge

intr'acolo, ca noi trebuie sa ne restringemu la constatarea armárilor din partea Austriei. E de mare insemnatate, si trebuie constatatu, ca Austri'a 'si chiama soldatii, pre cându noi stámu in linisce. Déca Austri'a va luá initiativ'a, noi putemu comptá pre Franci'a si pre opiniunea publica. Eu nu credu ca ne va atacá Austri'a, ci ea vré sa jóce cu noi comedi'a jocata cu etát'a desteritate in Berlinu, vrea sa ne constringa, sa desarmámu si se dechiarámu simtiemintele nóstre pacifice, aretandu-se gat'a a face asemenea inaintea nóstra. Sa nu umblámu in acést'a cursa.

Lamarmor'a respunde, ca nu póte ascunde dorerea causata prin acestu telegramu. Pre cându Austri'a prin astfelu de tractare a comisu erórea ce a contribuitu mai multu la calamitáțile din 1866, pre cându e momentulu binevenitu, a face o otarire resoluta, pre atunci ni se recomandá dela Parisu sa stámu pre locu, numindu acést'a ocaziune o cursa din partea Austriei.

Cu privire la opiniunea lui Napoleonu, Nigr'a telegraféza in 23 Aprile, ca aceea e: Regimulu italianu sa se restringa la aceea, sa constateze in o depesia circularia in modu formalu, inse fára emfaza, ca Austri'a a armatu in Veneti'a, pre cându noi nu amu armatu nimic'a. Acést'a depesia avea sa arete faptele in modu precisu si exactu. Imperatorele sfatuesce sa nu armámu, cá Austri'a sa devina nedrépta. Despre o lopta a garibaldianiloru la Rovigo dorescu sa fin informatu.

Cá tievile unui tubu iésa unu evenimentu din altulu. Capitulu unosprediece contine unu „z-k-zak“ de telegame si depesie din Parisu Florenti'a si Berlinu, din care unulu e publicatu dejá in cartea verde. Resultatulu e dechiaratiunea Italiei, ca ea va pasi la mobilisare, la carea, cum observa Lamarmor'a, o constringu nu numai armárilé Austriei motivate in o nota Mensdorff — Pouillyana, ci si siovairile Prussiei, si nesiguritatea binevoitória a Franciei. „Acést'a ne impune necesitatea, a armá singuri si pre comptulu nostru propriu.“ Nota circularia a lui Lamarmor'a despre armárilé întreprinse pentru securitatea Italiei causá pre partea Angliei multu necasu, precum facú si ambasadorele anglésu in Florenti'a diverse observári iritate asupr'a tienutei Italiei. Din o telegrama a lui Azeglio din Londonu se vede chiaru, ca ministrulu de esterne alu Angliei, Lordulu Clarendonu a afiatu mesurile preventive militare ale Austriei fatia cu missiunea lui Govone si multele faime nedemintite deplinu explicabile. Póte sa créda Angli'a seriosu, ca Austri'a in medloculu atátora perplesitáti va tinde a atacá întâu pre Itali'a? Lamarmor'a trece preste acést'a intrebare ironica cu sirulu: In Londonu a fostu plini de mania (colera) contr'a nóstra, in Parisu a fostu ómenii nemultiamiti cu noi si adusi din conceptu in urm'a resolutiunei nóstre.

Cavalerulu Nigr'a telegraféza, ca principele Metternich a dechiaratu la intrebarea lui Drouin de Lhuys, ca Austri'a s'a ingrigitu de unu atacu din partea Italiei. Celu din urma sa f dechiaratu, ca in Franci'a se scie bine, ca Itali'a nu va face inceptulu, dupa acést'a cerú Metternich garantia dela Franci'a, Drouin de Lhuys se margini intr'aceea a repeti asecurarea memorata. In 30 Aprile anucie Nigr'a, ca Napoleonu compatimesce pre Itali'a ca erméza, densulu (Nigr'a) a dechiaratu lui Drouin de Lhuys, ca Itali'a trebuie sa se provéda in lipsa de granitie militare, ca la a. 1859 ea a fostu, carea a atacatu întâu. Ministrulu francesu a reflectatu, ca Austri'a a dechiaratu formalu ca nu voiesce sa atace Itali'a.

Urméza trei telegame ale contelui Puligra, care erá representante provisoriu alu Italiei. Dupa aceste Bismark a observatu ca Austri'a nu numai in Veneti'a, dara pretotindene 'si duplica armárilé, ca domnulu de Werther a dechiaratu, ca Prussi'a privesce esistintia Italiei de necesaria pentru ecuilibrulu européu si de aceea nu póte privi o atacare a Italiei cu indiferentismu, ca Bismark va conferi cu regele pentru mesuri de aperare mai estinse. Mensdorff Pouilly sa fi persistatu in aceea, ca caus'a armáriloru inmultite se póte derivá din impartasirile precise capetate din Itali'a; de aceea Prussi'a n'a vrutu sa desarmede.

Napoleonu 'si esprimá numai displacerea penarmárilé Italiei, dara nu ajutá se iésa din acést'a stremtóre. Acést'a se vede din cuvintele adresate lui Nigr'a: „C'était bien la peine de me demander conseil, pour faire tout le contraire de ce que je conseillais. Sa nu se precipite nimic! —

Capitululu doisprediece pórtá titulu:

„Prussi'a afirma ca nu e obligata prin tractatu,

a dechiará Austriei resbelulu, déca va erumpe resbelulu in Austri'a. Din actele si epistótele aci priotórie produce Lamarmor'a o sciro telegrafica din 2 Maiu 1866 dela generalulu Govone, carea accentua asertiunea lui Bismark, ca intarirea armatei e primita in principiu. In consiliulu generariloru dorintia a fostu, a cumperá 50,00 cai pentru artileria si munitiune si a pune cavaleri'a de reserva pre picioru, pre cându regele voiesce armarea in modu mai incetu. Hotarirea finala va urmá in dóue pána in trei díle. Densulu (Nigr'a) a spusu lui Bismark ca dupa ce Austri'a va fi celu multu in o luna pregatita, nu aru fi mai bine sa se acomodeze Prussi'a dupa acést'a si e densulu (Bismark) gat'a a dechierá Austriei resbelulu in intielesulu aliantiei, déca Austri'a va dechiará Italiei resbelulu. Bismark a respinsu, ca regele nu atribue tractatulu acést'a intindere si ca deobligamentulu dupa cuvinte nu e reciprocu. Nigr'a observá, ca se potu completá stipulatiunile si sa se puna reciprocitate perfecta. Regele, díse Bismark, nu voiesce acestu deobligamentu. Ministeriulu prussianu crede ca impregiurárilé voru aduce acést'a eventualitate si la unu casu de resbelu între Austri'a si Itali'a va participá. Elu m'a plenipotentiatu, se ve spunu acést'a, adaugendu, sa comptámu pre poterea impregiuráriloru si a intereseloru Prussiei. Nigr'a intréba pre Bismark, ca aplicata e Prussi'a se jertfi 5 milióne pentru Ungari'a. Nu conoscemu nice ómenii nice tiér'a, elu e ingrigitu a dá pre nimic'a o asemenea suma, mai alesu, cându formalitáțile minutiose ale regimului prussianu facu absolutu imposibilu aruncarea unei atari some chiáru si pentru unu lucru asiá momentuosu. —

Bismark tienú acést'a afacere de pré momentuósa, decátu se nu o iee inca odata la discussiune cu regele. Inainte de a veni sér'a chiamá pre generalulu Govone, carele telegrafá dupa acést'a convenire lui Lamarmor'a:

Chiamandu-me Bismark cu grab'a la sine 'mi dise, ca densulu a propusu regelui acele dóue intrebări exprimate de mine ieri sér'a. 1. Ce aru face Prussi'a cându Itali'a aru atacá pre Austri'a? 2. Ce aru face Prussi'a cându Austri'a aru atacá Itali'a? Eu cu privire la a dóua intrebare a-si fi respinsu, ca Prussi'a aru incepe cértá cu Austri'a. Ce atinge întâia intrebare, regele sfatuesce sinceru pre Itali'a de a se retiené de ori-ce atacu. Eu intrebaiu pre Bismark, ca a facutu fatia cu armárilé Prussiei vre-unu planu? Bismark respunde, ca se va decide máne in consiliulu ministriloru, regele inse a dísu adi, ca toti din impregiurulu seu 'lu voru inculpá de tradatoriu de tiéra déca nu arméza. Cu privire la acést'a Bismark crede, ca máne va signá ordinulu de mobilisatiune. La intrebarea mea, ca tiene densulu unu arangementu între Prussi'a si Austri'a, carea ne-arú isolá, de imposibilu, 'mi respunde, ca nici o concessiune din partea Austriei nu va desdáná pre Prussi'a pentru imposibilitatea unui arangementu. Cându Austri'a va face concessiuni, pre care absolutu nu le putemu respinge, atunci densulu ne va insciintiá la tempulu seu si ca arangementulu nu va fi astfelu, cá Itali'a sa stee singura in fati'a Austriei.

Acést'a erá starea lucrurilor in 2 Maiu in Berlinu. Contele Barral ajungendu acolo telegrafá in diu'a aceea, ca nu e altu ce-va de facutu decátu se acceptámu respunsulu Austriei la not'a última a Prussiei, carea cere desarmarea si restitutiunea statului quo. Acestu respunsu singura va chiarificá situatiunea. Cu tóte aceste nici la casu cându Austri'a va respinge, nu credemu ca regele va demandá mobilisarea pre picioru de resbelu. Eu credu ca noi sa comptámu mai multu pre noi si pre Franci'a decátu pre Prussi'a.

Inca in acea séra telegrafá Lamarmor'a lui Barral, cá acést'a sa spuna lui Bismark, ca Itali'a nu are intentiunea de a atacá pre Austri'a. La casulu unei agresiuni din partea Austriei contr'a Italiei deobléga o aliantia ofensiva si defensiva pre Prussi'a, a incepe si continuá ostilitáțile. Déca deobligamintele nóstre cátra Prussi'a si politic'a ce o urmámu, e caus'a agresiunei, atunci nu intielegu, ca cum se crede regele Prussiei liberu de ori-ce detorintia fatia cu Itali'a, nici aceea ca Prussi'a s'aru poté abate dela obligamintele unei aliantie defensive si ofensive. Regimulu de aici predomnesce situatiunea si e mai multu de temutu, ca Austri'a va duce lucrurile pána la estremitate.

Acést'a i se vedú lui Lamarmor'a necesaria, pentru ca in Berlinu se temeau ca Itali'a va luá iniativ'a ostilitáțiloru, pre carea si-a reservat'o Prussi'a si de carea erá atunci asiá gelósa.

(Va urmá.)

Asociațiunea generală (internatiunală) de educațiune

va țiené în acestu anu adunarea sea generală la Cassel (Germania) la 29—30 Sept. și 1 Oct.

Că membra a societății și plenipotent'a sea generală pentru romanime amu onóre a face cunoscutu dómnelorú române ce aru dorí a asistá la acésta solemnitate de unu interesu atâtu de importantu ca ori-ce dama româna pôte aflá la Cassel pentru acea ocaziune cortelu gratuitu adresandu-se la D. S. Wiegand, librariu în acelu orasiu.

Tóte companiele de căi ferate germane — a fara de Staatsbahn — dan cărti de transportu pentru Cassel și îndareptu cu pretiulu jumetate.

Serbările asociatiunei se voru țiené la Wilhelmshöhe locu memorabilu prin captivitatea lui Napoleonu.

Disertatiuni asupr'a educațiunei copiiloru asupr'a culturii popórelorú asupr'a aridicării femeiloru la nivelulul moralu essigiatu de civilizațiunea moderna voru fi numeróse și ținute de ilustrațiuni științifice de diverse naționalități.

Constanția de Danc'a Schian, membra și plenipotent'a Asociatiunei generale (internatiunale) pentru educațiune.

Loteria din Dev'a

avendu a se trage curendu, rogámu pre toti dñii ce au losuri — neplatite suntu la 4000 — a ne spedá banii neintardiatu.

Totu odata comitetulu face cunoscutu ca, precum se vede chiaru pre losuri, numerele castigátorie se voru publicá prin diariile române, deci ori-ce cerere de a se tramite pre la posesorii de losuri liste de numerele castigátorie voru remané fâra responsu. Comitetulu nu pôte luá asupr'a si o corespundinția atâtu de intinsa și de costisítorie.

Bucerdea-vinósa in 7 Sep. 1873.

Domnule redactoru! Fiindu ca pre 18 Sept. a. c. — pôte — nu voi fi de fatia la șiedintiele conferinței invetiatoresci, ce se voru țiené în tractulu Branului, spre desbaterea temelorú alese și propuse spre desbatere, deci pentru că sa satisfac și eu baremu în câtu-va datorinței mele, prezentându-me spiritualmente în midiloculu confratiloru invetiatori, fie-mi permis în pretiutele colóne ale „Telgr. Rom.“ a-mi uretá parerea mea prin urmátorea recenziune asupr'a opsiurului intitulatu:

„Drepturile și datorințele civili pentru invetiatiunii școlóloru populare confesionale din metropoli'a românilorú greco-resarítenu în Ungari'a și Transilvani'a. Sibiu în tipografi'a arhidieceșana 1869.“

Dupa cum se vede din acésta titulu, acestu opsiuru e compusu anume: „pentru invetiatiunii școlóloru populare.“

De-si acestu opsiuru aru cere o recenziune cu totul rigorósa; totusi eu nu-lu voi luá din fôia în fôia cu deamantólu, ci voi aruncá — deocamdata numai o privire fugitiva preste elu, din care fórtu usioru se pôte vedé decá parerea mea în asta privinția e sanatósa seu defectuósa, seu de totu gresita. —

Asiadara sa vedemu: Titul'a! la titulu, domnulu autoru — anónimu — nu hotaresce mai precisu și anume pentru care clasa a școlóloru populare e compusu acestu opsiuru. Eu sciu ca școlóle populare suntu mai de multe numiri, asiá d. e. școl'a populare este:

- 1) fia-care școl'a elementara prima,
- 2) fia-care școl'a elementara secunda,
- 3) fia-care școl'a triviala (cu III clase).
- 4) fia-care școl'a centrala,
- 5) fia-care școl'a cu patru clase asiá numita capitala seu normala.

Eu sub numele școlóloru populare, întielegu pre tóte acestea. Acum în care din aceste clase sa se propuna acestu opsiuru: „Drepturile și datorințele civili“? — Fiindca autorele nu numesce clas'a pentru care e compusu; asiadara trebuie sa se propuna în tóte clasele, încependu dela clas'a IV-a pâna chiaru în I-a; seu din I-a pâna în a IV-a. Asiá aru fi sa fie și sa întielegemu, înse nu se pôte, pentru ca: a) a se luá în o clasa totu materialulu acest'a, fâra scádere mare a altei părți

de invetiamentu e imposibilu și b) pentru ca materi'a nu e impartita dupa clase. — Ei — acest'a nu e lucru greu! Invetiatoriulu usioru, fórtu usioru pôte impartí materi'a din ori care manualu, dupa cum afla de bine și corespundietoriu; asiá este! — Decá ne-amu opri aici; înse acum se nasce alta întrebare dela care — potemu dice — depinde totulu.

E întrebare asiadara ca: bunu, potrivitu și corespundietoriu este acestu opsiuru de a se propune în școlóle populare? La acésta întrebare nu me voi grabí cu responsulu, ci mai multu și mai bine voi nesui într'acolu, cá: responsulu vrendu-ne vrendu, sa resalte singuru de sine; acestu responsu apoi 'lu țieno eu a fi celu mai bunu și mai potrivit. Aici mi pôte cine-va reflectá, ca: responsulu va rezultá — esi, — dupa cum se va face desbaterea; — cu totu dreptulu asiá este! Înse eu întielegu desbaterea: numai și numai dupa principiile pedagogice. Deci câtu voi pôte și me voi pricepe la lucru, me voi țiené stensu de acelea principii, și apoi sum convinsu ca și responsulu și va avé resonulu seu. — Înainte de a intrá în launtru acestu opsiuru spre desbatere, trebuie sa aretámu principiile pedagogice, cari suntu basate pre cele mai perfecte legi, adeca: pre legile naturii. Apoi dupa parerea mea, acelea nu potú fi altele decátu ca: ori care componetoriu de cărti școlastice, precum și ori care invetiatori, cá componetoriu alu acelorú opuri, trebuie sa paséșca treptatú; adeca: dela micu, la mai mare; dela putienu la mai multu; dela aprópe, la mai departe: dela usioru la mai greu; dela cunoscutu, la mai putienu cunoscutu; dela simplu, la compusu; dela concretu, la abstrasu; etc. etc. Iudata ce unu manualu școlasticu, nu e asiadatu dupa acésta sistema; — nu e bunu.

Eu totu-déun'a amu avutu, amu și voi avé aceste péncipii înainte ochiloru. Iéta dara, în putieni termini, bas'a pre care amu eu-sa me radiemu atâtu în acésta, câtu cu ocaziunea ori cároru scrieri școlastice.

Objectu.

Acum sa intrámu putienu în launtru opsiurului. Iéta la pagin'a 3, indata și aflámu conceptulu abstrasu „dreptu.“ Mai departe, aflámu alta întrebare compusa: „ce este dreptulu privatu și ce este dreptulu publicu?“ Aici are invetiatoriulu sa se ocupe mai multu cu esplicarea conceptelorú abstrase și a cuvintelorú necunoscute și greu de întielesu; decátu cu însusi objectulu. Acum ce sa facu? sa citezu mai multe concepte abstrase? mai multe cuvinte necunoscute? mai multe întrebări ne potrivite? mai multe responsuri ne întielese? mai multe constructiuni, la cari se recere o judecata profunda? etc. etc.

Ba! nu! eu aflu de totu superfluu, a mai citá; cáci vrendu cine-va a se folosi de citatiuni, va trebui se decopieze mai întregu opsiuru acest'a. Dara totusi sa audimu inca putieni termini, apoi destulu; auditi: „dreptu“, „privatu“, „civilu“, „objectu“, „publicu“, „dreptu realu“, „adoptiune“, „validu“, „dreptu de ereditate“, „ereditate substituitu“, „statu“, „problema“, „contributiune“, „administratiune“, „financiare“, „regimu“, „legislatiune judiciara“, „abusu“, „constitutiune“, „principii“, apoi: „Transgressiuni politiene“ etc. etc. etc.

(Va urmá)

Dintier'a Oltului 6 Septembrie 1873.

Domnule redactoru! Din caus'a celorú petrecute la alegerea deputatului clericalu în cerculu Fagarasiului pentru congresulu electivu, dl'u invetiatori I. D. Petrascu s'a pusú și a scrisu lungi articuli în Telegrafulu rom. cu scopu de a combate o corespundinția din nr. 61 alu Albinei și a aretá legalitatea actului de alegere din amintitulu carue. M'amu deprinsu dele redactoru a celú articulu D. Petrascu plinú de frase copiate din alte Iurnale cu cari se vede a-se indeletnici pré multu, și precum alta-data asiá și acum 'mi asiú fi facutu hazu de pasiunea densului; de asta-data inșu dlui mai și vatéma într'unu modu pré brutalu pre unu demnitaru bisericescu și totu odata binefacetoriu alu seu, și acésta nu i-o potú ertá fâra a-i face unele observári.

Nerusinarea, cinismulu și ingratiitudinea suntu de siguru vitiuri din cele mai condamnabili.

Eu aceste vitiuri voi sa-le combatu în purtarea invetiatoriului I. D. Petrascu, — n'amu nimic cu actulu de alegere mentionatu.

Este enviousu, 'mi permítu întrebarea Domnule redactoru, cá unu invetiatoru pre fostulu seu inspectoru districtualu de școlé, într'o fôia publica sa-lu bajocoréșca precum a bajocoritú fostulu invetiatoru în Fagarasiu I. D. Petrascu pre Protopopulu de acolo Petru Popescu, denegandu-i acestu'a tóta cualificatiunea de a fi protopopu și membru alu sínódelorú și congreselorú nóstre bisericesci, în fine tragendu la indoieála ori-ce meritu în activitatea sea mai de trei decenie pre terenulu bisericescu școlariu?

Acést'a domnule redactoru, nu se pôte numi decátu nerusinare, cinismu, și e unu semnu reu, cându unu tineru invetiatoru a progresatu pâna a ajunge la acésta stare. În alte țieri pôte s'aru întemplá unu D. Invetiatoru pentru unu asemenea cinismu ce-va și mai reu decátu a fi numai apostrofatu într'unu jurnal.

Dara apoi unde ajunge inv. I. D. Petrascu cu ingratiitudinea lui!

Remasu orfanu de tata, mam'a sea de pre patulu mortiei ne avendu pre nim'a încredințatu parintelui protopopu P. Popescu, rogându-lu cá sa-i fia mila de elu și sa ingrijéșca câtu va puté de crescerea lui.

Si ce facú defaimatulu parinte protopopu? Duse la școl'a pre orfanulu Petrascu la Brasiovu unde absolvá Gimnasiulu inferioru și pre urma la Sibiu unde absolvá cursulu theologicu, sprijinitu preste totu loculu și totu-déun'a de șfatu parintescu de ajutoriulu și recomandatiunea parintelui Protopopu, carele i-se facú locotiitoria de parinte și se pôte dice ca 'lu aduse în stare de a puté trai cá omu onestu în societate și de a fi siesi și altor'a folositoru.

Ore sa nu 'si mai aduca I. D. Petrascu aminte de acestea? Se pôte ca densulu le-a uitatu; dara D. redactoru, suntu ómenii, cari au fostu martoria multelorú binefaceri, ce densulu le-a primitu dela Protopopulu Petru Popescu, ómenii pre care nu numai i-a frapatu, dara i-a indignatu pâna în sufletu pamphetulu densului publicatu asupr'a binefacetoriului seu.

Acést'a d. Redatoru e cea mai mare ingratiitudine, și o repetiescu e unu semnu reu cându unu tineru invetiatoru a progresatu pâna a ajunge la acésta stare. Puté-va fi în stare unu asemenea invetiatoru, lipsitu de simtiementulu gratitudinei, sa destepé în elevii sei acestu simtiementu nobilu ce e o podóba din cele mai mari pentru tinerime, și e semnu celu mai neinsielatoru alu bune creșteri?

Fia de invetiatura, și pentru inv. I. D. Petrascu, decá mai e capabilu de invetiatura, și pentru alții, ca o asemenea pasire în publicu, precum a fostu a densului în nr. 68 și urmatorii ai Telegrafului rom. nu e cualificata de a recomená pre unu tineru în ochii publicului, și ca prin asemenea subminári abiá 'si-va poté cine-va deschide calea la avansamente. Aru trebui sa fia o lume prea de totu perversa, lumea în care traimu cá sa putemu admite, cá prin midilóce atâtu de neonestu, frivole, nemorale, sa-i fie cui-va permis a se urcă la trepte mai inalte, cá invetiatoru seu preotu.

M.

Varietăți.

* Tergulu Ogoei de tíera, ce erá sa se țiená în 6 Aug. a. se va țiené în 13 Octobre; celu de vite va fi în 10, 11 și 12 Oct. a. c. s. n.

* Unu nou remediu contr'a colerei. Diferite diariile italiene, „Oservatore romano, „Italia, Movimento“, se ocupa de unu raportu celitu la academi'a de Nuovi Lincei, dia Rom'a, de către D. profesore de medicina Socrate Cadet (D. Socrate Cadet este profesore de phisiologia le Universitatea Șapientiei din Roma), raportu în care se vorbesce despre colera. D. Socrate Cadet crede ca coler'a 'si ia nascere prin presiuni'a parasitiloru (animali seu vegetali), cari se inmutiescu câte odata în unu modu spaimentatoriu în organismu. Se dice ca esaminandu, cu microscopulu, tubulu digestivu alu cadavrelorú colerice, aru fi gasitu în intrulu acestu canalu unu felu de vegetatiune criptogmice și animaloule. Elu combate coler'a prin sulfuru negru de mercuriu ethiops mineralu, consideratu, chiaru din alu 17 seculu, cá unu puternicu remediu contr'a mai multorú feluri de bóle, și care este adoptatu astadi de multi medici cá celu mai eficace din antihelmintice pentru a prevení și vindecá maladiile pestilentióse.

Iéta în ce dose, d. Alessio Marino din partei crede ca trebuie a se luá sulfuru negru de mercuriu;

Dosa preservativa.

Pentru copii până la doi ani pe fiecare din 10 grame. Dela 2—5 ani 15 grame. Dela 5—12 ani 20 grame. Dela 12—20 ani 25 grame. Dela 20 ani în sus 30 grame.

Dosa curativa.

Pentru copii până la vârsta de doi ani, la fiecare ora până ce dispar simptomele cholerice 30 grame. Dela 2—5 ani 40 grame. Dela 5—12 ani 80 grame. Dela 12—20 ani 100 grame. Dela 20 ani în sus 150 grame.

D. Cadetu dice ca sulfurul negru de mercuriu, pentru a fi în adeveru eficace sa se prepare jumătate flori de sulfuru bine spalate, fără nimicu altu, prin midiolecul unei simple trituratiuni pré fine.

*** „Cholera“ graséza cu furia nespusa prin comunele Rip'a de josu; în mesura mai mica si prin satele învecinate. Secet'a e totu mare, asiá cátu cu semenaturile de tómn'a se întârdia economii fórté.

** Prelegerile la Gimnasiulu românú din Nasaudu se incepu cu 10 Octobre c. n. —

** (Si stelele suntú ungueresci). Doi unguri de altmintrene ómeni culti, veniau cu trenulu de cátra Brasiovu. Vorbindu cu multa passione de poporatiunea din locurile, pré unde trecea trenulu, si se tenguiau amaru cá Eremia proroculu, ca de ce nu a semenatu Ddieu acestu teritoriu cu o populatiune esclúsivú ungueresca. „Celu satu e locuitu de hotii de románi“ dise unulu dintre densii; „cel'alt“ dise celalaltu, e locuitu de nemti. În fine spre alinarea dorerei celei maci, ce o sentiau pentru ca aceste locuri nu au o populatiune magiara dupa cum dorescu maghiarii în estasulu lorú de adi vedura ca mai e ici pre colo si cáte unu satu unguerescu, si de bucuria nespusa, dise unulu dintre densii, ca nu numai satulu, dara si stelele ce pláneza deasupra acestui locu suntú ungueresci. Ce mángaiere pentru densii! Asiá dara maghiarisarea s'a straplantatu pâna la stele! Dóra va ajunge si pâna la alu sieptelea ceriu, spre bucuria stranepolilorú zelosi ai loi Arpadu! —

** Se apropia anulu, de cându amu fostu promisu în tom. I. alu cuventárilorú mele bisericesci, ca concediendu-mi tempulu si impregiurárilé voui edá si tomulu II. Deci, cu tóte ca din tom. I. si pâna astadi mai stau esemplarie la despusetiune, vinu totusi a impleni promissiunea — deschidendu prenumeratiunea la „tomulu II. de cuventári bisericesci;“ si acést'a o facu cu atátu mai vertosu, ca nu numai am fostu provocatu, ci amu capetatu chiaru si pâna acum prenumeranti înainte din partea unor'a, cari mi-au facutu onóra a ceti tomulu I.

Tomulu II. (cu testuri luate din evangheliéle obvenitórié) — va cuprinde în sine 32 de cuventári bisericesci încependu dela dominec'a I. dupa rosali (dominec'a tuturorú santilorú) pâna la dominec'a XXXII. dupa rosali, (adeca dom. lui Zacheu). Marimea tomului II. va fi dela 24—26 de cóle tiparite în optavu mare cá si tomulu precedente, si punendu-se sub tipariu cu capetulu lui Noembre a. c. se va espedá prenumerantilorú, celu multu pâna în lun'a lui Aprile 1874.

Pretulu unui esemplariu, cantându la volumea tomului (24—26 de cóle tiparite) va fi numai 1 fl. 50 cr. v. a., si — în casulu cându numerulu prenumerantilorú aru ajunge la 600 — ce de altmintrea la noi aru fi mare raritate, — va scadá pretulu în proportiune cu numerulu prenumerantilorú. Bani de prenumeratiune nu se receru înainte, ci se voru tramite numai la primirea esemplarielorú prenumerate. Colectantilorú dela 10 esemplarie voui gratificá séu cu unu esemplariu cá rabatu, séu cu 10 percente în bani. Numelé prenumerantilorú se va tipari la caleaniulu cártiei.

Te rogu dreptu aceea P. T. Domnule Protópope, cá pre unu barbatu zelosu si partenitoriu alu literaturéi bisericesci — sa binevoiesci a curentá cól'a acést'a de prenumeratiune, prin tractulu P. T. domniei Tale — indemnandu pre ven. cleru românú, cá se concurga cu prenumeratiune, iéra dupa întemplat'a curentare si înscrierea corecta a numelui prenumerantilorú sa binevoiesci a o retramite la subscriisulu în Gherl'a (Szamosújvár) (în Transilvani'a séu de a dreptulu, séu pré calea prea veneratului ordinariatu diecesanu — celu multu pâna la finea lui Noemvre a. c.

În sperarea, ca ven. cleru românú de-si suntemu în seclulu materialismului si ionotámu în volburele unei lipse asiá dicendu universali — nu-si

va pregetá a sprigini dupa poteri realisarea acestei intentiuni prin concursulu seu, de care m'amu bucoratu si pâna acum'a, — cu destinsa reverentia me subsemnu în Gherl'a 2 Sept-mvre 1873.

Ioanu P. Papiu m/p.
preotu la institutulu corectoriu
reg. transilvanu în Gherl'a.

Concursu.

Pentru ocuparea postului de invetiatoriu la scól'a confes. gr. or. din Dev'a.

Emolumentele împreunate cu acestu postu st 250 fl. v. a. salariu anualu, cuartiru liberu, gradina de legumi si lemne trebuincióse.

Doritorii de a ocupá acestu postu sa-si astérna concursele lorú insocite de documentele prescise prin „statutulu organicu“ comitetului parochialu din Dev'a pâna în 30 Sept. a. c. st. v.

Dev'a în 8 Septembrie 1873.

În contielegere cu protopresbiterulu tractulu Devei.

Comitetulu parochialu.

Dr. Iazaru Petcu,
pres. comitetului parochialu.

(1—3)

Ad. Nr. 109 1873.

Concursu.

Pentru urmatórele statii invatiatoresci se deschide prin acést'a concursu pâna la 30 Septembrie a. c.

I. În Teliu :

cu o léfa anualá de 198 fl. v. a. cuartiru liberu si lemne.

II. În Vam'a Buzeului :

cu o léfa anualá de 150 fl. v. a. cuartiru liberu.

Cu aceste posturi este legatu si cantoratulu, acáru remuneratione este computata aci.

Concurentii deci suntú invitati cá în întielesulu Statutului organicu, petitiunié lorú pâna la terminulu de susu sa se astérna la scaunulu ppscú alu Heghigului.

Elöpaták în 26 Augustu 1873.

Ioanu Mog'a
Adm. prot.

(1—3)

Concursu.

Pentru ocuparea postului de invetiatoriu clas'a I-ma la scól'a rom. gr. or. din com. Sesciori împreunatu cu unu salariu anualu de 200 fl. v. a. si cuartiru naturale în edificulu scólei, se deschide concursu pâna în 25 Septembrie a. c. st. v.

Doritorii de a ocupá acestu postu au a-si asterne concursele lorú instruite amesuratu „Statutulu organicu“ pré onoratului Domnu Protopopu Ioanu Tipciu în S. Sebesiu. —

Sesciori în 1 Septembrie 1873.

Comitetulu parochiale

Ioanu Stoicutia
parochu cá presiedinte.

(1—3)

Concursu.

Pentru postulu de invetiatoriu în comun'a Sinc'a noua se escrie concursu.

Salariulu invetiatoriului este 250 fl., cortelu liberu si lemnele necesarie.

Dela concurenti se cere cá sa fia clerici séu pedagogi absoluti séu celu putienu sa aiba patru clase gimnasiale si sa scia cantárilé si tipiculu cá sa póta tiené stran'a în bisericá în dumineci si serbatori.

Concurentii au a-si asterne cererile lorú scrise cu mân'a lorú propria si instruite conformu statut. org. la presiedintele subscriisului comitetu parochiale pâna în 30 Septembrie a. c.

Sinc'a noua 20 Augustu 1873.

Comitetulu parochiale.

prin Ioanu Scurtu,
Parochu.

2—3

Concursu.

În protopresbiteratulu gr. or. alu Ioagiului I comitatulu Honedórei suntú a se ocupá urmatórele posturi invatiatoresci :

1. Hondolu cu 200 fl. v. a. salariu anualu si cortelu.

2. Certesiu cu 150 fl. v. a. salariu anualu, cortelu, si dela totu elevulu unu caru de lemne.

3. Magar'a cu 150 fl. v. a. salariu anualu, cortelu si 3 orgii lemne.

4. Fornadi'a cu 120 fl. v. a. salariu anualu, cortelu si 2 orgii lemne.

5. Suligete 180 fl. v. a. salariu anualu, cortelu si 3 orgii lemne.

6. Valisior'a cu 160 fl. v. a. salariu anualu, cortelu si 2 orgii lemne.

7. Delu-mare cu 160 fl. v. a. salariu anualu, cortelu si 3 orgii lemne.

8. Bambotocu cu 300 fl. v. a. salariu anualu, cortelu si 6 orgii lemne.

9. Rapoldu-mare cu 240 fl. v. a. salariu anualu, cortelu si 6 orgii lemne.

10. Bobaln'a cu 260 fl. v. a. salariu anualu, si cortelu.

Doritorii de-a ocupá aceste posturi, au a tramite subscriisului petitiunié lorú instruite cu documentele necesari pâna la 6 Octobre a. c. st. v.

Hondolu în 31 Augustu 1873.

În contielegere cu respectivele comitete parochiale

Basiliu Pipoziu
Protopres.

(1—3)

Concursu.

Pentru ocuparea postului de invetiatoriu primariu la scól'a gr. or. din comun'a Vale, cu terminu pâna în 15 Septembrie a. c. st. v. se escrie concursu.

Emolumentele suntú :

Unu salariu anualu de 220 fl. v. a. cuartiru liberu în edificulu scólei.

liberu în edificulu scólei. —

Doritorii de-a ocupá acést'a statii, au a-si adresá concursele lorú, bine instruite la subsemnatulu comitetu parochialu; dovedindu ca au absolvatu gimnasiulu inf., ca suntú clerici séu pedagogi absoluti. —

Vale în 12 Augustu 1873.

Comitetulu parochiale în contielegere cu P. protopresbiteru.

(2—3)

Concursu.

Pentru ocuparea statii invatiatoresci în comunele tractului protopresbiterale Nocrichiu — Cincu-mare mai josu semnate, se escrie prin acést'a concursu pâna în 1 Octomvre a. c. pre lângá locuintele necesari si lemnele de focu în urmatórele salarie :

1. Vecerdu cu salariu anualu de 50 fl. v. a. din alodiulu comunale, si 12 galete bugate dela poporu.

2. Zlagn'a 65 fl. v. a. din fondulu bisericeii.

3. Verdu, 50 fl. v. a. din fondulu scólei.

4. Merghindélu 50 fl. v. a. si 10 galete bucate dela poporu.

5. Ruja, 40 fl. v. a. dela poporu.

6. Prostéa, 75 fl. v. a. dela poporu.

7. Iacobeni 50 fl. v. a. dela poporu.

8. Hundrubechiu 40 fl. v. a. dela poporu.

9. Selistéu 70 fl. v. a. dela poporu.

10. Calboru 130 fl. v. a. din alodiu si 4 galete bucate dela poporu.

11. Sasausiu 160 fl. v. a. din alodiu.

Doritorii de a ocupá aceste posturi au a tramite pâna la terminulu mafusú amintitu petitiunié lorú instruite în sensulu §-fului 13 din Statutulu Organicu la subscriisulu.

Nocrichiu în 12 Augustu 1873.

În contielegere cu respect: comitete paroch.

G. Maieru,

adm. ppscú.

(1—3)

Concursu.

Pentru ocuparea postului de capelanu lângá betránulu si morbosulu parochu din Gaunós'a, Ciulpezu si Cutinu, la cererea acestui'a aprobata din partea pré venerabilului consistoriu archidiecesanu cu datulu 3 Maiu nr. cons. 431, — se escrie concursu pâna în 30 Sept.

Emolumentele suntú: din tóte venitele parochiei de a 3-a clasa jumetate.

Doritorii de a ocupá acestu postu si voru asterne petitiunié lorú instruite în sensulu Statutului organicu la subscriisulu pâna la terminulu de susu.

Dev'a 3 Septembrie 1873.

În contielegere cu comitetulu parochialu, si cu comitetulu respectivu.

Ioanu Papiu,

protop. gr. or.

(2—3)